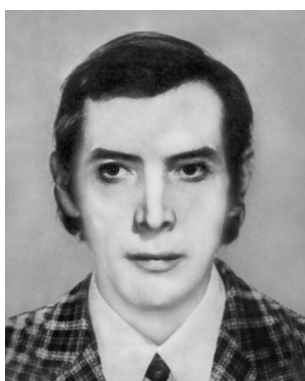


О. Б. Парфенюк

Миргородський Дмитро Миколайович



МИРГОРОДСЬКИЙ Дмитро Миколайович (25. 09. 1939, Запоріжжя – 20. 07. 2001, Київ) – актор. Член НСКіну (1975). Заслужений артист України (1998). Закін. Театр. училище ім. М. Щепкіна при Малому театрі (Москва, 1963; кл. М. Анненкова). Працював у Київ. рос. драм. театрі ім. Лесі Українки (1963–64), на кіностудії «Мосфільм» (1964–68); у МХАТі (1968–69). У 1970–2001 – актор Нац. кіностудії худож. фільмів ім. О. Довженка (Київ). Досконало володів майстерністю перевтілення; створені ним образи вирізнялися гострою характерністю. Автор збірки поезій «Я єсьм...» (Л., 2002).

Основні ролі

Супутник («Зоряний цвіт», 1971, реж. М. Ільїнський), Сараєв («Нічний мотоцикліст», реж. Ю. Слупський), Рахім («Схованка біля Червоного каменя», реж. Г. Кохан; обидва – 1972), Сапожников («Будні карного розшуку», реж. С. Цибульник), Спиридонов («Не мине й року», реж. Л. Безкодарний; обидва – 1973), Саламига («Як гартувалася сталь», 1974, реж. М. Мащенко), Савченко («Дума про Ковпака», 1973–76, реж. Т. Левчук), Муратов («Квартет Гварнері», 1978, реж. В. Костроменко), грек Арефа («Легенда про княгиню Ольгу», 1983, реж. Ю. Ілленко), Брус («Зона», 1988, реж. М. Мащенко, С. Шахбазян), Орт Галеран («Дорога нікуди», 1992, реж. О. Муратов), Кошовий отаман («Вогнем і мечем», 1999, реж. Є. Гоффман), батько Романа Шухевича («Нескорений», 2000, реж. О. Янчук), Семен Палій («Молитва за гетьмана Мазепу», 2001, реж. Ю. Ілленко).

Бібліографічний опис:

Миргородський Дмитро Миколайович / О. Б. Парфенюк// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64535>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).